

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 400 Lei.

pe un jumătate de an 200 Lei

Abonamentele se plătesc nu-
și fusinate!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intemeietori: **Al. Lupșanu-Melin și Iuliu Malor**

Proprietar și director: **IULIU MAIOR**

Redactor: **SEVER BARBU**

Adresa: **BLAJ, jud. Târnava Mică, Telefon Nr. 68.**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

Un șir Corp V, adică de lărgimea a
doi milimetri, Lei 15 Lărgimea de
1 centimetru Lei 60.

Rău faceți, frați plugari!

Toate directoarele școalelor de fete din Blaj — și sunt 4: a Liceului Teoretic de fete „sf. Ecaterina”, a Școlii Normale de Învățătoare, a Liceului Comercial de fete „Regina Păcii” și a Școlii Urbane de Gospodărie grad I — au observat că nici odată nu s’au prezentat atâtea eleve în clasele cele mai mici ca în acest an și că cele mai multe dintre aceste eleve au fost fetițe de plugari.

Înțelegem ca plugarii să-și dea cât mai mulți copii la școală, dar nu la orice școală, ci mai ales, la școlile practice, cum sunt liceele comerciale, gimnaziile industriale, școlile de gospodărie, de agricultură, și atâtea altele.

Înțelegem ca să-și dea mai ales feciorașii la școală, pentru că nu pot urma cu toții plugăria părinților, mai ales unde sunt mulți copii și puțin pământ.

Nu înțelegem însă, cum și pentru ce și trimite țărani noștri fetițele la atâtea școli și mai ales la liceele teoretice. Nu înțelegem nici faptul că pentru ce și trimite la școală și fetițele slabe la carte. Și mai ales nu înțelegem, cum, de cele mai multe ori absolventele ale școlilor de gospodărie devin funcționare, în loc să devină gospodine bune și chiar bucătărese bine plătite.

Ca o fetiță să ajungă profesoară, medică, avocată, sau ingineră, trebuie să aibă cap foarte bun, silință cât mai mare și, mai ales, bani mulți,

că învățătura astăzi e foarte scumpă. Învățătoare și funcționare avem deja prea multe, iar acelea cari nu pot primi vreun post, de cele mai multe ori se strică prin cele orașe, că altfel nu pot trăi. Chiar și învățătoarele și funcționarele nu mai pot trăi din leafa lor și ori duc o viață de mari lipsuri și necazuri, ori apoi urmează calea pe care n’ar urma o altfel.

Rău faceți așadar, frați plugari, când, urmând pilda altora, vă dați fetițele mai ales la școlile teoretice, pentru că vă costează grozav de mulți bani și pe urmă nu trăiți ca să le puteți vedea așezate.

Ceice aveți bani mulți, dați-vă copilele la școlile practice, însă nu cu gândul de a deveni orașence, ci de a rămânea la sate și a se mărita acolo după câte un țăran fruntaș, devenind mai bine cele dintâi gospodine la sate, decât cele din urmă funcționare neașezate la orașe.

Cel mai bun lucru e ca fetele să rămână acasă, să se mărite în satele lor și să nu înmulțească numărul femeilor stricate dela orașe. Iară din banii ce i ați cheltui pentru școală, să le faceți sestre mai mare, ca să se poată mărita cât mai bine.

La școală să trimiteți numai pe fetițele foarte cu minte și cărora le puteți asigura, afară de cheltuielile împreunate cu școala, și o sestre cât mai mare. În

Vorbirea I. P. S. Sale Dr. Valeriu Traian Frențiu

ținută la Adunarea Generală a Astrei în Sibiu
la 26 Septembrie 1943

Domnule Președinte,
Onorată Adunare Generală,

Am primit cu bucurie invitația specială ce mi s’a făcut pentru adunarea generală de azi. M’am bucurat foarte mult, văzând că On. Comitet Central, potrivit tradiției din bătrâni, poartă pe membrii Astrei, ca înainte de a veni la ședință, fiecare să asculte sf. liturgie în biserică sa.

Înainteșii noștri și strămoșii noștri tot așa făceau: orice lucru bun îl începeau întru numele și întru frica Domnului. Și înaintea oricărei adunări ascultau sf. liturgie. Pentru aceasta frică și ascultare de Dumnezeu și de poruncile Lui, bunul Dumnezeu a căutat spre neamul acesta al nostru și cu un stert de veac în urmă ne-a învrednicit de întregirea hotarelor, așa cum era și răspândirea neamului nostru și cum ni se cuvenea.

Pentru toate acestea, în loc să-i mulțumim lui Dumnezeu, am lăcomit și la ziua Domnului și nu ne îndestulăm cu cele 6 zile pe cari ni le a dat tot Domnul să ne câștigăm cele de lipsă pentru hrană și îmbrăcăminte, ci folosim și a 7-a zi, ziua Domnului, pentru afaceri,

schimb la meserii se pot trimite și fetițe, dar numai dându-le în seamă mai întâi preoților din orașele respective, ca aceia să aibă mare grijă de ele, ca să nu se strice.

pentru alte îndatoriri, pentru ședințe, conferințe și distracții, pentru lucruri cari pot să fie de folos, dar cari nu trebuie făcute, chiar în timpul când în bisericile noastre se slujește sf. liturgie, reținând dela ascultarea sf. liturgii pe credincioși, mai ales impunându-le tot felul de îndatoriri.

Iar la sărbători naționale și la înalte inspecții, chiar și în zile de Dumineci ori sărbători, sfânta liturgie se înlocuiește cu o steștanie, și aceea cât mai scurtă.

Astfel să nu ne mirăm, dacă bunul Dumnezeu ne mai lovește cu sbiciul Său, dacă după abia 21 ani permite dușmanilor vechi, să ia din pământul românesc o parte din răsărit, alta dela miazăzi și alta dela apus.

Dacă vom trece sub ochi numai câteva pagini din sf. Scriptură, ne vom convinge, că războaiele, cu tot convoiul de nenorociri cum sunt cele de acum, nu sunt decât avertismente din partea lui Dumnezeu, cu scopul de a întoarce pe cei rătăciți — indivizi și națiuni — de pe căile rele pe cari au apucat, readucându-i la calea adevărului, a credinței și a ascultării de Părintele tuturor milelor.

Așa cetim de ex. în Cartea Facerii, că oamenii înrăutățindu-se, bunul Dumnezeu a hotărât, să-i șteargă de pe fața pământului, și a mântuit numai pe Noe cu ai săi, pentru că era bărbat drept și desăvârșit în neamul său. (Fac. 6, 5—9).

În aceeași carte cetim, că pen-

tru fărădelegile locuitorilor au fost nimicite cetățile Sodoma și Gomora, și numai Lot cel curat cu inima și neprihănit s'a mântuit (Fac. 19, 25).

Și când poporul ales al Vechiului Testament s'a lăpădat de Dumnezeu, călcând legile dumnezeiești și închinându-se la dumnezei streini, a căzut în robia Asirienilor și a Babilonului, de unde n'au scăpat decât atunci, când tot poporul, mărturisindu-și păcatele, a făcut un nou legământ cu Dumnezeu, făgăduindu-i, că de aici înainte va păzi legea, va da din nou zeciuală, uitată de atâta vreme, va ține ziua Domnului, va aduce pârga roadelor în casa Domnului și va împlini toate după cum era prescris. (Vezi Ezdra 10, Nehemia 10).

În zilele noastre războiul cel mai groaznic al tuturor vremurilor s'a deslănțuit, fiindcă, precum zice Psalmistul: „Toți s'au abătut, împreună netrebniți s'au făcut, nu este celce face bună-tate, nu este până la unul“. (Psalm 133).

Ca Români, descendenți ai poporului care cucerise odinioară lumea și care după cum ni-se spune în Evanghelia Sf. Ioan (Cap. 2, 47—52), prin alegerea dumnezească a devenit poporul ales al Noului Testament, și ca creștini cari purtăm numele lui Hristos, suntem chemați în primul rând, să ne sesizăm de avertismentul ce ni-l dă bunul Dumnezeu prin acest

groaznic război mondial și să ne reîntoarcem cu toții la Hristos și să păzim legile Lui.

Nu e de ajuns, să spunem, că soldații noștri viteji apăra crucea și opresc năvălirea celor fără Dumnezeu.

Trebue noi înșine cu toții să fim pătrunși de învățătura creștinească, să ducem noi înșine o viață creștinească, așa cum ne-o poruncește Mântuitorul nostru Isus Hristos și sfânta sa Biserică. Acest creștinism să pătrundă în viața noastră particulară, în societate, în școală, în viața de stat. Contrar aceluia pentru cari cred că au satisfăcut dacă au aprins o luminare în biserică și au făcut trei cruci la rezezeală trecând pe dinaintea unei biserici.

Domnule Președinte,

Onorată Adunare Generală,

Bătrâna și totuși tânăra noastră Asociațiune, ai cărei membri sunt sau ar trebui să fie toți intelectualii ardeleni, trebue să premeargă cu exemplu bun și în această privință, să îmbrace toate acțiunile sale în haina creștină. Și dacă ne vom întoarce la bunul Dumnezeu și vom face nou legământ, că de aici încolo vom păzi toate poruncile așa cum voește cel atotputernic, El, cum a ajutat dlui Mareșal Ion Antonescu Conducătorul Statului să recucerească părțile pierdute din răsărit, ne va ajuta, să ne reîntregim hotarele și la apus și la miazăzi, și neamul și țara

GRAUNȚE SUFLETEȘTI

Pentruce avem nevoie de Sf. Scripturi

Sfânta Maică Biserică învață, că Dumnezeu, începutul și sfârșitul tuturor lucrurilor, se poate cunoaște într'o oarecare măsură și numai cu ajutorul minții. Și anume din felul cum El a făcut și a întocmit mersul lucrurilor din lume. Pentrucă, după cum spune Sf. Carte, cele nevăzute ale lui Dumnezeu se văd, dela zidirea lumii, fiind cunoscute din fapte.

Și atunci, poate c'ar zice cineva, că Sf. Scriptură putea să nu mai fie descoperită oame-

„de ciură, de foamete, de cutremur, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi... Și bunul și iubitorul de oameni Dumnezeu nostru va întoarce toată mânia ce este pornită asupra noastră și ne va scăpa de urgia, care pe dreptate este asupra noastră“ (E. L.).

În numele Bisericii Române Unite salut adunarea generală și rog pe Atotputernicul, ca să binecuvinteze întreagă activitatea pe care Astra o dezvoltă pe teren cultural și economic, spre binele neamului și spre înflorirea iubitei noastre Patrii.

nilor de Dumnezeu. Oricine ar zice așa ceva, greșește. De ce? Pentrucă mintea omenească, deși poate cunoaște unele adevăruri religioase, însă fără descoperirea Sf. Cărți, care este ajutorul lui Dumnezeu, tot nu poate cunoaște aceste adevăruri religioase, repede și fără greșală.

Motivul: pentrucă mintea omenească în cunoașterea adevărului — în cazul de față adevăr religios — merge tot pe dibuite. Precum mergem și noi pe pipăite noaptea în camera neluminată. Și deși mergem încet și cu grije, însă se întâmplă uneori că ne lovim, iar alteori ne rupem nasul. — Apoi tot așa e și cu mintea omului. Merge ea încet pe dibuite și cu grije în cunoașterea acelor adevăruri religioase, dar din când în când mai dă buzna în greșală, care uneori e mai mică, alteori mai mare. Până când, dacă mintea omenească are într'ajutor Sf. Carte, apoi poate cunoaște nu numai cele câteva adevăruri religioase, ci le poate cunoaște pe toate și încă repede și fără de nici o greșală. Intocmai precum noi vedem ziua drumul așa de bine, întrucât avem într'ajutor soarele.

Apoi cunoașterea acelor adevăruri religioase, cari se pot

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI“

A 'nverzit...

A 'nverzit lunca și valea
În suflet mi-e mare jalea.
A 'nverzit lunca și câmpul,
Dorul mi-l aduse vântul.
C'au dat frunzele în vie
Și a plecat cin' mie drag mie
Și a 'nverzit frunza de fag
E departe cin' mie drag
Și pădurea e 'nverzită
Departea-i a mea iubită
Eu 's'cu gândul tot la ea
Doru-mi rupe inima.
— Rabdă, inimoara mea,
Pân' a 'ngălbeni frunza
Când s'a scutura pe jos
Și mândruța s'a întors
— Mândră mândruța mea,
Mai ții minte dragostea
Ce a 'nceput atunci demult
Intr'o zi tristă de August?
— Țiu, badița, minte bine
Căci mie gândul tot la tine

Și mie dorul dus mereu
După tin'odorul meu
— Rabdă, inimioara mea,
C'a veni și vremea ta
Și când badea va veni
Nu te vei mai chinui.

Culegere din popor

IONEL ROȘCOVEL—Obreja

Feciorul cel de împărat pe care l-a alungat tatăl lui dela casă

A fost odată un împărat și a avut numai trei feciori, dar alți avere nimica, fără numai un pod peste o apă. A fost săracit atât de tare, fiindcă a purtat lupte cu alți împărați cari l-au biruit și i-au luat toate bogățiile. Ducând multe lipsuri, nu știa, cum să mai trăiască de pe o zi pe alta, până când în cele din urmă s'a hotărât, să și trimită feciorii la podul de peste apă, ca acolo să vânduască pe trecători. Le-a fost spus că pe acela care va aduce mai multă vămă, îl va lăsa împărat după moartea lui.

Întâi a plecat feciorul cel mai mare, și după șederca la pod

de o zi și o noapte, a adus în casa împăratului patru cepe de taleri. Când a venit acasă, l-a laudat tatăl său, spunându-i că a vămuit bine. După aceea s'a dus al doilea fecior la vamă. Și acesta după o zi și o noapte s'a întors acasă cu cinci cepe de taleri, făcând și el bucurie tatălui său. S'a dus în urmă și feciorul al treilea, dară el când a ajuns la pod, s'a culcat, fără să și mai bată capul să strângă vama dela trecători. Dară deși dormea, totuși oamenii cari treceau pe pod se opreau lângă el și-l imbiau cu vama, fiindcă credeau că nu doarme ei numai se face, și văzându-i că trec fără plată li va pedepsi, așa cum făceau și frații lui. Însă când ajungeau oamenii la el și-l imbiau cu banii de vamă, el le zicea: „Dă-te-ți vă la Dumnezeu, oameni săraci, că nu trebue să-mi dați nici o vamă“. Auzind acestea trecătorii, plecau mai departe, norocindu-l și blagoslovindu-l pentru binele ce-l făcea celor lipșiți.

Tocmai către seară între mulțimea trecătorilor peste pod, s'a fost amestecat și Dumnezeu și Sfântul Petru, cari amândoi s'au

coborât pe pământ, să vadă, ce mai fac și cum o mai doc oamenii. Ajungând amândoi la feciorul nostru, l-au imbiat cu plata vămii, dar el le-a răspuns, că nu ia vama decât dela cei bogăți, cari trec peste pod cu hîntea ca patru cai. Atunci au trecut amândoi peste pod, dar când au ajuns în partea cealaltă, a trimis Dumnezeu pe Sfântul Petru la feciorul nostru, să-l întrebe, ce ar pofti el dela Dumnezeu fiindcă nu vămuește pe oamenii săraci. Feciorul i-a răspuns Sfântului, că nu dorește altceva, decât atunci când va vrea să se poată face un iepure cu părul de aur, sau o psăre cu penele de aur, ori un pește cu solzii de aur, și apoi după vrea să se poată schimba în om. „Bine — i-a zis Sfântul Petru — așa să fie după cum voești“ și s'a dus de l-a ajuns pe Dumnezeu, care l-a întrebat, să i spună ce a cerut feciorul? Sfântul Petru i-a povestit lui Dumnezeu toate cele cerute de feciorul de împărat. „Dar i-ai făgăduit că i-le voiu da?“ „Făgăduit Domne“ — a răspuns Sfântul Petru, apoi au plecat amândoi mai departe la drum.

cunoaște și numai de mintea omenească, o pot avea numai oamenii cu mintea mai ascuțită și cari au timp să se ocupe, căci pâinea de toate zilele trebuie muncită ca s'o avem. Ori Dumnezeu nu vrea să fie cunoscut numai într'o oarecare măsură și numai de câțiva oameni și încă cu întârziere, ci El vrea ca toți oamenii să-L cunoască și încă repede și fără de nici o greșeală. Pentru ce? Pentru că să se poată mântui cu toții.

De altă parte, când avem ceva de împărțit, de ce spunem, în gura mare, că: nu ni-s'a făcut dreptate? Pentru că în om există ispita păcatului, care-l îndeamnă pe împărțitor, să-și facă o parte mai mare, vorba aceea: cine împarte, parte își face, și încă pe spinarea celui care strigă că nu-i dreptate. Deci, iată, de ce mintea omenească, fără ajutorul Domnului, în cercetarea adevărilor religioase, poate greși, fiindcă mintea omenească se lasă învăluită de păcat, mai ales de păcatul mândriei și al desfrâului și în judecarea sau cercetarea acestor adevăruri, care aduce judecată greșită și în lucruri sfinte.

Din toate acestea rezultă, că descoperirea Sf. Scripturi a fost și este de trebuință neamului omenesc. Întâi, pentru că din Sf. Carte, *pot cunoaște pe Dumnezeu toți oamenii*; în rândul al doilea, îl pot cunoaște pe

Dumnezeu repede; iar în rândul al treilea, îl pot cunoaște pe Dumnezeu fără de nici o greșeală.

Lângă aceste 3 lucruri, dacă noi mai adăugăm o silință spre rugăciune și pildă bună în toate zilele din săptămână, vom dobândi mântuirea sufletului nostru cu siguranță. — Așa să fie.

Păr. Octavian Fulcea

Francezii se întorc la Dumnezeu

Am arătat în mai multe rânduri în gazetă, cum s'au îndepărtat Francezii tot mai mult de Dumnezeu și cum au lucrat mereu împotriva lui Dumnezeu și a Bisericii. În schimb Dumnezeu n'a întârziat a-i și bate, și încă atât de tare, încât măsura Franța a fost ocupată în întregime de Germani și Italiani.

Mareșalul Petain, președintele Franței, om bătrân și cu frica lui Dumnezeu, a observat și simțit această bătaie a lui Dumnezeu. De aceea a șters toate legile potrivnice Bisericii și a ados legi noi, pe urma cărora Franța, ocupată cum e, merge deja pe calea cea bună.

El însuși a luat parte, în ziua de Sântă Maria Mare, la un pelerinaj în cinstea Preacuratei, ceea ce nu s'a mai întâmplat de 200 ani și ceea ce a lăsat o minunată impresie pretotindencea.

Preasfânta Fecioară va răsplăti, suntem siguri, foarte îmbelșugat poporul francez pentru această reîntoarcere către Biserica și către Fiul Ei cel iubit.

Alte datorințe agrare

Mărturisirea și apărarea credinței

Cu boni creștini catolici, membri ai AGRU-lui, noi trebuie să credem cu tărie toate adevăratele descoperite de Dumnezeu și propuse de Biserica pentru că Dumnezeu este cel mai înalt adevăr, care nu poate să se înșele și nici să ne ducă în rătăcire. Mai mult: noi suntem obligați, să ne mărturisim credința înaintea oamenilor, oricâteori interesele sfintei noastre religii și binele sufletesc al deapropelui o cer; apoi trebuie să ne apărăm credința, după puteri, în scris sau cu graiul viu, oricâteori o vedem atacată. Despre aceste două datorințe din urmă aș vrea să vă spun ceva în numărul de față. Vă voi vorbi mai mult în pilde.

În timp de persecuție, creștinul dus în fața judecătorilor sau în fața altor puterici ai zilei și înțrebat asupra credinței sale, nu poate să și-o ascundă fără primejdia de a păcătui greu. — Mai anii trecuți, în persecuția contra catolicilor din Mexico, peste treisute de preoți și câteva zeci de mii de mireni și au peștelit cu sângele lor mărturisirea credinței. Între aceștia din urmă era și țărânul Padilla. Fiind prins de slugile președintelui-călan Calles, țărânul nostru a fost întrebat, dacă e catolic și dacă face parte din acțiunea catolică (care e tot una cu Agru dela noi). Țărânul a răspuns fără șovăire că da! I s'a poruncit, să se lepede de Cristos și de Biserica Catolică, dacă

vrea să mai rămână în viață. Padilla a răspuns că nu poate săvârși un așa sacrificiu pentru nimic în lume. Călanii i-au tăiat cu un frez obraji, nasul și orechile și i-au încrestat brațele și pieptul cu bioneta, silindu-l în fiecare chin să strige: „Jos Cristos; trăiască Calles!” Dar Padilla strigă: „Trăiască Cristos! El să domnească! El să poruncească în vecii!” La urmă, călanii i-au zis: „Dacă nu te lapezi de Cristos și de Biserica sa, te vom arunca acolo în focul acela, la care ți ai pus prânzul la liert!” — „Focul nu mă înspăimântă, zise Padilla, când e vorba să-mi mărturisesc să-mi apăr credința mea catolică; dacă va fi de lipsă, îl voi stânga cu sângele meu pentru Cristos și Biserica sa”. Călanii, înfuriți că nu pot face pe un simplu țărân să se lepede de Cristos și de Biserica sa, l-au prins și l-au aruncat pe foc. De fapt Padilla a stins focul cu sângele ce-i curgea din obraji, din urechi, din nas, din piept și din brate. Cele din urmă ale sale cuvinte au fost: Viva Christo-Rey = Trăiască Cristos-Rege!”

Frumoasă pildă ne-a lăsat de urmat acest simplu țărân, din Mexico! El și-a dat mai bucuros viața pe jărtecul aprins, decât să-și ascundă credința, atunci când interesele religiei o cereau. Și, cine știe, dintre călanii săi, câți nu se vor fi convertit, văzându-i tăria de martir? Dacă Padilla nu și-ar fi mărturisit credința, ar fi fost un laș blestemat de Dumnezeu și de oamenii de bine; mărturisindu-și-o, a devenit un martir al Bisericii și falma lui de creștin nelămurit cutreeră lumea întreagă.

Când a fost către seară, a plecat feciorul dela vama podului spre casă, dar aproape fără de nici un ban. Când s'a apropiat de poarta locuinții împăratului, Dumnezeu a făcut o minune, l-a umplut traista de bani de aur. Intrând în casă, a arătat fraților lui banii strânși, dar aceștia foarte s'au mâniat și i-au zis, că el nu poate avea acești bani pe cale cinstită, căci s'au furat din cei dați împăratului de către cei doi frați, ori i-a strâns ca vama dela oamenii ce au trecut peste pod, silindu-i să-i plătească vama prea mare. Feciorii cei mai mari au intrat în casa împăratului și l-au pârât ca astfel de nimicuri pe cel mai mic înaintea tatălui lor. Împăratul nu l-a mai ascultat, ci, la sfatul fraților mai mari, a hotărât, să-l alunge pe cel mai mic dela casa lui, apoi a chemat în fața lui pe feciorul cel mic și i-a zis: „Dragul tatii, noi suntem săraci și eu nu am cu ce vă ținea pe toți. Tu ești mai mic, de aceea du-te în lume, lucrează și-ți câștigă cu ce să trăiești”.

Feciorul, auzind porunca împăratului, și-a luat ziua bună dela

tatăl său, și dela frații lui cei vicleni și a plecat în lume. Când a ajuns la poartă, tatăl său i-a zis, ca niciodată să nu întreprindă slugă la omul cu barbă roșie. Copilul i-a făgăduit și apoi cu ochii plini de lacrimi, a spus că o la drum.

Tot mergând și gândindu-se la răutatea fraților săi, a ajuns la un oraș mare. Aici a întâlnit un domn cu barba galbenă, la care s'a băgat slugă. Domnul acesta era căpitan în oastea împăratului, și barba lui nu era galbenă, ci roșie, dar ca să nu-l cunoască lumea, el și-a ceruit-o. Odată numai aud ei că un alt împărat din a noua țară l-a chemat pe împăratul din orașul unde ședea căpitanul, să plece la război. Împăratul nostru, auzind postirea dușmanului său, și-a strâns pe toate căpeteniile de oaste și le-a spus, să stea gata; căci peste 15 zile vor pleca la luptă. După plîntea sorocului au plecat cu toții la locul unde îi aștepta împăratul cel dușman. Împăratul nostru cu graba și-a uitat acasă inelul cel minunat care-i aducea totdeauna izbândă în războaie, și numai când a a-

junș la locul de bătălie, și-a adus aminte de el. Acum era tare năcăjit, căci peste patru ceasuri avea să înceapă focul contra dușmanului său, și inelul era departe de el, cale ca de patru săptămâni.

Atunci a strâns laolaltă pe toți căpitani și oastea, și le-a spus că acelaia care i va aduce în câteva zile inelul, li va da pe fata lui de soție și drept peste jumătate din împărăție. Între cei de față se afla și căpitanul, cu sluga lui, feciorul împăratului celui sărac, care avea numai podul cel de peste apă singura avere.

Auzind voicicul nostru făgăduiala împăratului, a ieșit dintre rândurile ostașilor și i-a zis: „Înălțate împărate, mă voi duce eu să și aduc inelul”. Bine i-a zis împăratul, iată aici ai o carte scrisă către fata mea, și în ea i-am spus, să-ți dea inelul să mi-l aduci, fiindcă ea îl poartă pe deget”. Feciorul a luat cartea și când a ajuns departe de ostași, de nu-l mai putea vedea nimeni, a dat de trei ori peste cap și s'a schimbat în un iepure frumos cu părul de aur.

Așa a alergat el multă vreme până când a ajuns la o pădure unde s'a odihnit. Înainte de a pleca mai departe la drum, iarăși s'a dat peste cap și s'a schimbat în o pasăre cu pene de aur și, luându-și zborul, a trecut îndată peste pădurea aceasta mare. Ajunzând la marginea ei, se vedea orașul unde locuia fata împăratului cea cu inelul fermecat pe deget, dar între pădure și oraș se afla o apă mare, peste care nu se putea trece. Feciorul atunci s'a dat iarăși de trei ori peste cap și s'a schimbat în un pește cu solzii de aur, și, începând a înota, a ajuns nu peste mult pe celălalt țărmure. Aici s'a prefăcut iarăși în iepure și a alergat tot în un saltet până la curtea fetei de împărat, unde dându-se de trei ori peste cap s'a făcut iarăși fecior frumos cum era mai înainte.

(Va urma).

Ș. M.

Plătitu-ți-ai abonamentul?

Tot din pilda lui Padilla trebuie să învățăm, că nu e permis, să ne lepădăm de credința noastră catolică, de a zice sau de a face ceva împotriva ei, nici chiar pentru a scăpa de moarte. Creștinul bun își apără credința, oricâteori o vede atacată și bârfită.

Frederic al II-lea, regele Prusiei, era un om fără credință și îi plăcea să-și bată joc de religie. Așa la o ocaz mare își permise să-și bată joc de Mântuitorul nostru Isus Cristos, dar fu repede readus în fire de generalul Zieten, care-i zise: „Majestatea Voastră știe prea bine, că'n război n'a fost nici o primejdie care să mă fi făcut să dau înapoi și că pretutindeni pe unde a trebuit mi-am expus viața pentru regele meu și pentru țara mea. Sunt hotărât, să fac același lucru și azi și mâine și totdeauna când va fi de lipsă. Dar trebuie să știți, Majestate, că este ceva mai pe sus decât Majestatea Voastră și decât toți oamenii din lume: e Mântuitorul nostru Isus Cristos. Nu voi permite nimănui ca Acesta să fie batjocorit, căci pe el se întemeiază credința mea, mângăierea mea, de a trăi și a muri. Dacă Majestatea Voastră ruinează această credință, să știți, că ruinează în același timp și binele Statului”. Leția a fost usturătoare dar cu mult rod, căci necredinciosul rege nu mai îndrăzni să-și bată joc de religie în fața supușilor, iar respectul față de generalul, care avu curajul să-și apere credința batjocorită, a crescut în ochii tuturor celor de față.

Să avem și noi, iubii cetitori, credința tare a lui Padilla și o milioanelor de martiri ai Bisericii și să o mărturisim oricâteori ne-o cer interesele Bisericii și zidirea sufletescă a desprospelui! Poate că Dumnezeu nu ne va cere o mărturisire așa de eroică, asemenea celeia a lui Padilla; dar să facem și noi câte ne stă în putință. Cea mai frumoasă mărturisire de credință ce o putem face noi azi pentru mărirea lui Dumnezeu și binele sufletesc al celor din jurul nostru e, ca să trăim din plin credința: să mergem regulat la sf. liturghie; să ne spovedim și cum mincăm mai des; să luăm parte la procesiuni sfinte, la pelerinaje, la congrese și adunări de ale Agra lui; să ne abonăm la reviste și foi catolice, respingând pe cele dușmănoase credinței; să ne purtăm cu cinste față de mai marii Bisericii; să ajutăm pe cei săraci, și altele multe, din care să se vadă că suntem catolici adevărați și nu numai cu numele.

Prof. Ioan Vultur
secretar agrist

Cine nu plătește abonamentul, fură

Mănăstirea Plosca

În ținutul Hunedoarei, se ascunde între munți, cea mai veche mănăstire românească din Transilvania, *Prislopul*, între zidurile căreia se roagă pentru ei și pentru lume călugării bazilieni (cari trăiesc după Pravila celui dintre sfinți Părintelui nostru Vasile cel Mare, stegnicul cel luminat, cel din Cesareea, cea din Capadochia). Tot în părțile Hunedoarei mai este o mănăstire greco-catolică numită Plosca. În ultimii ani s'a reluat bunul obicei, de a se face pelerinaje la vechea mănăstire.

Lungă e povestea vieții acestei mănăstiri. Inceputurile ei se pierd în negura vremilor apuse. Într'un memoriu făcut de Episcopia dela Lugoj se spune că Mănăstirea Plosca e mai veche decât cetatea dela Hunedoara. Se mai spune că a fost înzestrată de Ioan Corvin de Hunedoara, viteazul român, ajuns conducător al Transilvaniei și al Ungariei, erou al creștinătății.

E important de știut că de pe vremea lui Ioan Corvin datează obiceiul de a se trage clopotele la orele 12 în toate bisericile catolice. În anul 1456 la 12 Iulie, la orele 12, Ioan Corvin cu vreo 30—40 000 de soldați, în majoritate români, a învins armata turcească de patru ori mai mare, apărând Belgradul. Viteazul conducător a fost felicitat chiar de Sfântul Părinte dela Roma: Papa Calist III. Papa a dat ordin, ca, în amintirea acelei biruinți, să se tragă clopotele la amiază.

Tot în amintirea acelei biruinți împotriva Turcilor a înzestrat și Mănăstirea Plosca. E numită Plosca, după familia Teliuc Ploscanu, care a înzestrat-o și pe a cărei avere s'a reclădit. Pe la 1695 trece pe la Mănăstirea Plosca un dascăl învățat din Moldova — Vasile Sturdza. Acest dascăl avea darul de a scrie foarte frumos. A fost și prin părțile Beiușului și ale Orăzii, unde se păstrează și acum cărți de slujbă copiate de acest dascăl harnic. În vremile acelea dacă voiai să ai o carte de slujbă la sfânta Biserică, chemai un călugăr, sau un preot și acela copia pe încetul, într'un an, ori în doi, cartea de lipsă. Nu erau atâtea tipografii ca în zilele noastre.

În veacul al XVIII-lea un călugăr dela Mănăstirea Plosca, pe nume Teodosie, face mari turburări în acele părți. Călugării sunt îngeri în trup. Viețuiesc după chipul ingeresc, dar din nefericire, se întâmplă câteodată ca și câte o față cuvioasă de călugăr să cadă în ispită și atunci face mult rău. Călugărul Teodosie, de care vorbim, s'a lepădat de sfânta

dreaptă credință catolică și a început să îndemne și poporul să-l urmeze. Mănăstirea a fost distrusă din cauza tulburărilor religioase din veacul al XVIII-lea, când luptau mulți împotriva Sfintei Uniri cu Roma sfântului Petru. Vlădicii Blajului s'au îngrijit să se refacă mănăstirea. Mulțumită grijei vlădicilor din Mica Romă s'au păstrat unele lucruri vechi și s'a refăcut.

Azi fața mănăstirii e înoită. An de an se duc acolo foarte mulți oameni. Nu sunt călugări, căci puțini creștini simt în ei chemarea de a se lepăda de lume, de a trăi numai și numai pentru Dumnezeu. La praznice fac slujbe mari preoții din jur, mărturisesc și cuminecă mulțimile cari vin.

Iosif E. Năghlu

De prin sate

Din Lunca

Credincioșii noștri din Lunca au prăznuit sârbătoarea Sf. Cruci într'un mod deosebit încă de mult, datorită râvnei părintelui lor Teodor Munteanu, și-au procurat o troță frumos zugrăvită, pe care au înscris numele acelora ce cu jertfa vieții au iatreg hotarele țării și au dus departe în pământul Rusiei păgâne mângăierle Crucii dătătoare de viață. Crucea eroilor a stîntit o păr. prof. Dr. Simion Crișanu dela Blaj, care le a talmăcit credincioșilor însemnătatea zilei și valoarea jertfei în lumina credinței creștine. Cu acest prilej s'a oficiat un parastas pentru eroii comunei și foarte mulți credincioși s'au împărtășit cu Dumnezeu, apropiindu-se de sf. Taine, cu gândul, ca lumii învrăjbită să i se dăruiască pace!

Mărit să fie Dumnezeu pentru toate!

Din Tiur

Fruntașa comunei Tiur, a avut parte Duminecă, 20 Sept. a. c., de mare bucurie sufletescă. Prin strădania păr. Silviu Raica și prin dărnicia credincioșilor vechea biserică a fost renovată și pictată, iconostahul frumos curățit scoțându-se la iveală vechea pictură de o mare valoare artistică. Binecuvântarea sf. lăcaș a săvârșit o păr. canonic dela Blaj Ion Moldovanu, întovărășit de preotul local și de păr. prof. Dr. Simion Crișanu. La înălțătoria slujbă au luat parte credincioșii cu mic cu mare, foarte mulți apropiindu-se de sf. Taine, în frunte cu bătrânul preot Izidor Raica ce și azi ostenește în slujba sufletelor. Importanța zilei a talmăcit-o în mișcătoare cuvinte trimisul Blajului, legând de suflet credincioșilor cercetare, sf. lăcaș binecuvântat și strădania continuă a unirii cu Hristos. Mărire lui Dumnezeu pentru toate!

Penzia preoților de dincolo

La început, adică în 1940, statul maghiar plătea regulat penzia preoților noștri din Ardealul cedat. Anul următor însă bieții preoți penzionari s'au trezit decădată că li s'a oprit penziona, rămânând, bieții, foarte incurcați.

Preasfinții episcopi de acolo au făcut deci statute noi pentru fondul de penziona, ca să nu rămână bieții preoți tocmai la bătrânețe pe drumurile oamenilor. Noile statute ale acestui fond le aflăm publicate în „Cărierul Creștin” dela Cluj. După 10 ani de slujbă preoții primeau 40% din salariu, iar după 35 ani 80%. Mai mare penziona decât aceasta nu poate primi nimeni, oricât ar sluji. Vedova primește 80% din suma ce ar fi primit soțul, iar copiii 25% din penzia cuvenită văduvei.

Năpârlirea păsărilor

În fiecare vară păsările își înlocuiesc penele rupte și învechite cu altele noi.

În această perioadă păsările slăbesc, se îmbolnăvesc ușor și pierd mult din greutate.

Pentru a le crește penele noi cât mai repede, trebuie să li se dea păsărilor hrană cât mai multă și bogată în albumine, ca făină de carne și de pește, și în materii grase, ca semințele de in, cânepă, floarea soarelui sau torte făcute din aceste semințe.

Bucatele se vor da numai curate și înmuiate cu apă saulapte.

În apa de băut se va pune 1/2 gr. de sare la litru de apă.

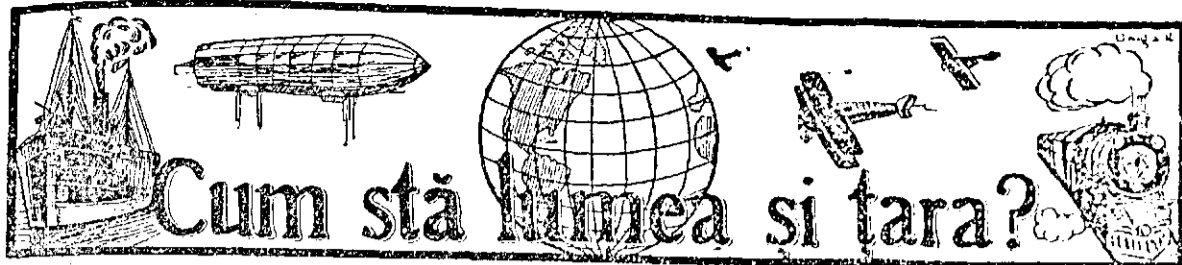
Vasele și cotețul se vor ține curate, căci murdăria e dăunătoare sănătății.

La începutul fiecărei perioade de năpârlire, găștele, spre deosebire de celelalte păsări, se jumulesc.

Acesta se va face încet și cu grije. După jumelire găștele și mai ales bobocii trebuie curățate de frig și apă.

„Doamne mântuește ne că perim”. Căci rostesc această scurtă rugăciune cu toată evlaviază și vor stărni în sufletul lor cel puțin părere de rău pentru păcate, vor primi în iulgiță parțială de 500 de zile. Iar cei ce vor rosti această rugăciune, spovediți și cuminecați, în fiecare zi, vreme de o lună, vor primi îndelgiță plennară. Acesta este cea mai nouă binefacere pentru lumea necăjită a Sfântului Părinte Papa Pius XII dela Roma.

Călduri neobișnuite. Un val de căldură s'a abatut peste întreaga țară. Pe câmpia Dunării căldurile sunt ca în luna lui iulie, s'ajungând peste 31 grade, la umbră. În multe părți au înflorit, pentru a doua oară, pomii.

Aniversarea Pactului Tripartit

Implinindu-se 3 ani dela încheierea Pactului Tripartit de puterile Axei, această dată atât de însemnată pentru Germania, Italia și Japonia s'a serbătorit cu toată pompa cuvenită.

D. von Ribbentrop, ministrul de externe al Germaniei, a ținut o cuvântare, adresându-se tuturor țărilor membre. D-sa a arătat cauzele care au provocat războiul. Se știe, că Germania, Italia și Japonia sunt țări mici în teritoriu, față de numărul mare al populației. Din această cauză erau silite să se mărească. Au cerut în mai multe rânduri Angliei și Statelor Unite, să le recunoască și lor dreptul la viață, să le rezolve nedreptățile pe cale pașnică. Aliații, în dorința de a stăpâni numai ei, nu au vrut să le împlinescă cererile. Văzând aceasta, Germania, Italia și Japonia au încheiat Pactul Tripartit, prin care s'au legat că vor lupta împreună, până când își vor putea face singure dreptate. Acestui pact s'au alăturat Ungaria, România, Slovacia, Bulgaria și Croația. Azi aproape un sfert de miliard de oameni luptă în această tabără, pentru a-și apăra pământul patriei lor.

Vorbind despre poporul italian, d. von Ribbentrop a spus că, după revenirea ducelui, Italia rămâne și pe mai departe membră a pactului.

D. Shigemitsu, ministrul afacerilor externe al Japoniei, ca răspuns la vorbirea d-lui von Ribbentrop, a ținut o cuvântare, spunând că acest războiu va aduce eliberarea Asiei Orientale de sub dominația engleză și că Japonia va lupta până la victoria finală.

Ducele Mussolini a adresat poporului italian un mesagiu, arătând că guvernul republican fascist va lupta și mai departe, ca să ștergă pata trădărilor din istoria Italiei.

Din partea României a vorbit d. prof. Mihai Antonescu, vicepreședintele Consiliului de Miniștri. După ce în cuvinte frumoase și documentate a arătat cauza pentru care a intrat Ro-

mânia în Pactul Tripartit și scopul războiului nostru din răsărit a spus: "...nu poate să existe ordine internațională fără respectul independenței și teritoriilor naționale, după cum nu poate să fie liniște în lume, până când viața internațională nu va fi din nou rezemată pe dreptul la viață, la libertate și la onoare al fiecăruia".

Ce scriu streinii despre noi

Ziarul italian „Corriere della Sera” închină un articol frumos țării noastre.

Ocupându-se de săpăturile pe cari le fac studenții români în Ardeal pentru a studia trecutul acestei provincii românești, marele ziar scrie rânduri frumoase despre latinitatea Transilvaniei. Intre altele citim: „Aflând dela pământul natal (care i-a născut) secretul originii și urmele civilizației lor, tinerii români vor înțelege acum mai bine cauzele istorice și morale, pentru care România luptă azi în Ucraina și Caucaz”.

La astfel de vești nu putem decât să ne bucurăm. Este o dovadă că drepturile noastre asupra Ardealului sunt cunoscute și de streini. Și aceasta face mult, îndeosebi astăzi, când suntem pândiți la granițe de cei mai mari dușmani ai neamului”.

Cresc nemulțumirile în India

Știri sosite din India anunță, că la Jambu au avut loc grave ciocniri, cu caracter politic, între populație și autorități. Cu prilejul acesta au fost omorâte 7 persoane, iar alte 16 greu rănite. Dintre polițiști sunt răniți grav 25.

Un grup de studenți, cari manifestau pe stradă cu drapelul de ale Congresului și împărțeau afișe a fost arestat. Deasemenea s'au arestat și 56 hinduși, cari țineau întruniri politice interzise.

Aliații voesc să atace Birmania?

Americanii și Englezii au trimis ajutoare însemnate de armament și muniții în India și

China ciungkingheză, cu gândul, să atace Birmania. (O țară la răsărit de India și la apus de Siam, în Asia de miazăzi). Deasemenea au întărit și flota din oceanul Indian.

Japonia, pentru a putea veni în ajutorul Birmaniei în cazul când ar fi atacată, a pregătit forțe puternice pe cari le-a pus sub comanda viteazului general Kawabe.

Nu se știe, când vor începe ofensiva, pentru că deocamdată aliații au pierderi mari pe celelalte fronturi.

Apelul mareșalului Grassiani

Mareșalului Grazziani, într'un apel adresat poporului italian, a arătat că preia conducerea ministerului apărării naționale în vremurile acestea grele pentru Italia, ca să spele rușinea trădării de pe drapelul național. Mareșalul a spus apoi că Regele, prin fuga sa, și-a călcat jurământul față de țară. Apelul se termină, arătând că datoria noului partid fascist este de a reda onoarea Italiei, pătată de guvernul mareșalului Badoglio.

Rusia face pace cu Germania?

În vremea din urmă se vorbește tot mai mult despre o pace separată între Rusia și Germania.

Părerăa unui ziar din Stockholm este că Stalin ar fi gata să încheie pace cu germanii, dacă prin aceasta Rusia ar câștiga teritorii mai mari decât alături de aliați.

Războiul cu Rusia

Pe frontul răsăritean, luptele sunt tot mai grele. Rușii atacă cu forțe puternice, având pierderi mari. trupele germano-române, cari se apără cu îndârjire. În unele părți, germanii s'au retras, pentru a scurta frontul.

Sovieticii au dat atacuri puternice pe Niprul central, căutând să treacă fluviul. Formațiunile slabe, cari au reușit să treacă malul drept al Niprului, au fost respinse prin contraatacuri.

Inercarea de a debarca pe

coasta mării de Azov a dat greș. Forțele germane au nimicit întregul grup rusesc, care număra peste 800 oameni.

Aviația germană a bombardat trupele concentrate la nord de marea de Azov și la răsărit de Nipru, pricinuind pierderi însemnate.

La Cuban, trupele germano-române au respins atacurile inamice,

Portul Temriuk de pe coasta mării de Azov a fost evacuat de germani, după ce s'au nimicit toate instalațiile militare.

La Smolensk și Gomel se dau lupte mari.

În împrejurimile Kievului, sovieticii au deslănțuit o ofensivă mare. Luptele sunt de o înverșunare ne mai pomenită. Contraatacurile germane zădărnicesc atacurile rușilor, cauzându-le pierderi mari.

Războiul din Italia

În sudul Italiei se dau lupte crâncene. Germanii au evacuat orașul Neapoli, iar Americanii și Englezii li urmăresc pe Germani cu multă băgare de seamă.

În marea Ionică, trupele germane au debarcat pe insula Corfu, ocupând-o, iar în Dalmația au luat cu asalt orașul Split.

Războiul Japoniei

Americanii au debarcat formațiuni puternice în portul japonez Finch. Pentru apărarea portului, japonezii se luptă cu înverșunare. Aviația niponă a aprins mai multe focuri pe teritoriul ocupat de americani, arzând totul în calea lor. Multe vapoare americane de războiu au fost scufundate, pe când căutau să intre în port.

Știri scurte politice

Avioane anglo-americe au bombardat orașul francez Beauvais. Sunt numeroși morți și răniți.

În India de o vreme încoace bătute o foamete îngrozitoare. Lipsa de mâncare se simte mai ales printre muncitorii agricoli.

Armata elvețiană este pregătită la frontieră, gata să răspundă oricărui atac.

În Turcia s'au relogiat până acum 536 italieni, iar în Elveția 58 mii.

Germania, Japonia, România, guvernul Thailandez, guvernul național chinez și Ungaria au recunoscut guvernul italian fascist republican.

Ducele Mussolini a luat conducerea statului republican fascist.

Luptătorul naționalist indian Mahatma Gandhi a implinit, la 2 Octombrie, 75 ani de viață.

Regele Petru al Jugoslaviei se află la Cairo.

Se desminte știrea că ar fi fost atentat contra mareșalului italian Graziani.

Egiptul a recunoscut independența Libanului.

Știrile săptămânii

De câțeva vreme, sosindu-ne hârtia, aveam de gând să apărem în 8 pagini. Nu putem însă, fiindu-ne concentrați tipografii. Făgăduim însă cititorilor noștri, că, îndatăce vom răzbi, vom apărea din nou în 8 pagini.

D-na Maria Mareșal Antonescu, neobosita președintă a Consiliului de Patronaj, a botezat 18 copii, fi de ostași. Fiecare fin a primit dela nașe câte un dar de 5000 lei.

Orfelinatul dela Obreja a fost încredințat de către Consistorul din Blaj îngrijirii părinților călugări basiliani dela Obreja. Se vor mai primi, anul acesta, încă 30 orfani de războiu români uniți. Cercerile se vor înainta Preavenatului Consistor Arhiepiscopesc din Blaj până la 15 Octombrie 1943.

Di Mareșal Antonescu, prin d. prefect, general Alexandru Vălcu, a botezat un copil al locuitorului Florian Oțel din comuna Pietroasa. Noul fin al Conducătorului a primit în dar dela nașul său frumoasa sumă de 20.000 lei, iar din partea prefecturii: 100 kg. porumb, 60 kg. grâu și îmbrăcăminte.

Explozie. O explozie puternică s'a produs în fortăreața portugheză America, unde se afla un depozit de arme noi. O parte din fortăreață cu armamentul ce se afla în ea a fost distrusă. Sunt 5 morți și numeroși răniți.

Bombardarea Constanței. Un grup de 6 avioane rusești au atăcat portul și orașul Constanța. Artileria antiaeriană română-germană a doborât 4 aparate, iar celelalte 2 au fost pose pe fugă. Pagube nu sunt.

Amânări de studii. Marele Stat Major anunță, că cererile și actele necesare pentru amânările

de studii pe anul 1943-44, trebuiesc înaintate cercurilor de recrutare până la 20 Octombrie. Tinerii de 18 și 19 ani, cari în anul trecut au rămas repeteați, nu au dreptul la amânare.

Camuflajul începând dela 1 Octombrie, camuflajul ține de seara dela orele 7 până dimineața la orele 5 și 30 minute.

Copil călcat de automobil. Băieșagul Stanciu Iulime Școlan din comuna Brezza, în etate de 7 ani, pe când se reîntorcea dela școală, a fost călcat de un automobil. Rănit grav, s'a transportat la spitalul din Câmpina. Tot e adevărată vorba românului „pizza bună ferește primejdia rea“.

Hoți de cauciucuri. Poliția din București a arestat două bande de hoți de cauciucuri pentru automobile. În fața poliției, hoții au mărturisit 48 furturi, pe cari de obicei le-au făcut în stradă. Amândouă bandele s'au înaintat parchetului.

Trei copii aprind o pădure. Copiii: Vasile Kantea, Ioan Omoanescu și Gheorghe Comănescu din comuna Negru Vodă, județul Constanța, aprinzându-și țigările, au aruncat chibritul aprins. Dela chibrit s'au aprins niște scăeți, apoi pădurea, arzând o bună parte din ea. Pagubele sunt mari. Cei trei minori au fost dați în judecată.

Știri din Ardealul de Nord. Tinerimea română din comuna Iad, județul Năsăud a aranjat, sub conducerea preotului Victor Deac, o frumoasă serbare românească. Venitul de 300 pengö s'a destinat pentru ajutorarea bisericii.

Din Cluj. Pr. protopop Hăndrea a slujit în catedrala română-unită din Cluj un parastas pentru odihna sufletului luptătorului român dr. Aurel Socol, fost deputat și senator. Au luat parte numeroși cărtorari români.

Ziarul „Țara“ din Sibiu despre Nicodim Ganea. În Nr. 707 din 30 Septembrie 1943 al ziarului „Țara“ din Sibiu aflăm un interesant articol despre „Maestrul Nicodim Ganea“, scris de dl Ionel Maxim. Nu toate cele spuse în acel articol sunt însă așa cum le spune autorul. Fapt e că astăzi maestrul Nicodim Ganea se află în mult doritul său Blaj, primește o mică penziune și este provăzut de către Preavenatul Consistor Arhiepiscopesc cu cele de lipsă traiului și astfel nu mai duce nici o lipsă.

Ne înmulțim repede. Învățații au constatat că Europa avea în anul 1800 abia 178 milioane de locuitori, pe când în 1940 avea 518 milioane. În 140 de ani deci populația Europei a crescut cu 340 milioane de suflete.

Dragoste nenorocită

Locuitorul Savu Preda din comuna Valea Seacă, județul Constanța, era căsătorit de curând cu Frusina, o tânără de 19 ani. Nu mult după căsătorie, Savu Preda a plecat de acasă pentru câteva luni. În lipsa lui, Frusina Preda s'a împrietenit cu flăcăul Marin Albu din aceeași comună, pentru ca la urmă prietenia să se transforme în dragoste adevărată.

Când s'a reîntors Savu Preda acasă, prietenul său Marin Albu, la un pahar de vin, i-a spus, că el a trăit cu nevasta lui. Preda fără să mai meargă acasă, s'a dus la tata socru și i a spus, că se desparte de Frusina. De aici a mers la tribunal și a pornit divorț contra soției, care l-a înșelat.

Frusina aflând dela tatăl său de cele petrecute, a chemat la ea acasă pe Marin Albu. Acesta s'a dus, însă în loc de dragoste ca altădată, Frusina i-a așteptat cu o cană de zeamă cu sodă caustică fierbinte, pe care i-a turnat o pe cap.

Marin a fost internat în spital, iar tânăra nevastă a fost arestată de jandarmi și dată în judecată. Păcatul păcat produce, și apoi vine pedeapsa.

Cunoștințe folositoare

Rasa de porc Bazna

Rasa Bazna a luat naștere în comuna Bazna județul Târnava Mică, în felul următor:

Prin 1874, când s'a făcut linia ferată Mediaș—Teiuș, un inginer englez, după ce s'a reîntors în țara sa, drept recunoștință pentru buna îngrijire și prietenească găzduire, a trimis plugarului din Bazna, unde a locuit, un vier de rasa Berck. Acest vier a fost împreunat cu scroafele de rasa Mangalița și din această încrucișare s'a născut rasa Bazna.

Porcul Berck are culoare neagră, cu excepția vârfului cozii, botului și vârfulor picioarelor, cari sunt albe. Are corp larg, lung și picioare scurte. Crește repede, într'un an ajunge la 150 kgr., față 8—14 purcei. Dă carne multă și gustoasă.

Mangalița are păr alb și creț, corp îngust și scurt, cap și picioare lungi. Abia în al doilea an ajunge la greutatea peste 100 kgr. În mod obișnuit față 5—7

purcei. Este cea mai bună rasă pentru producerea grăsimii. Rasa Bazna a moștenit însușirile bune ale ambilor părinți. Astfel dela Berck a moștenit însușirile de a făta purcei mulți, de a se desvolta repede, iar dela Mangalița însușirile de a da grăsime multă și rezistența la boli.

Porcul Bazna este foarte potrivit pentru micii și mijlocii agricultori.

În ultimul timp porcii Bazna au început să degenereze. Au bot și picioare lungi, corp scur și ascuțit.

Pentru îmbunătățirea acestei rase Camera Agricolă a județului Târnava Mică a înființat câte o crescătorie de rasă Berck la Centrele Agricole Hidrifaja și Tiur, de unde se vând anual 50—60 de vieri la comune.

Rolul de îmbunătățire al porcilor Berck este foarte bine scos în evidență în comunele din juru Bachnei și Biia.

Împreunați scroafele Bazna cu vieri Berck și dați hrană și îngrijire bună porcilor, deoarece numai în felul aceasta creșterea lor va aduce venite frumoase.

Ing. Agr. Șef Victor Rusu

ROMÂNIA

Judecătoria de pace rurală Agaita.

Dos. Nr. G. 272—1943.

Publicație de licitație

Subsemnatul delegat judecătoresc prin prezenta aduc la cunoștința publică, că în baza decizului Nr. P. 1125—1943, prin care s'a efectuat execuția de es cințentare în favoarea următorului Drumaș Avram repprin Dr. V. Marcu adv. Agaita, în contra următorului Marcu Nicolae pentru Lei 3500 cap. și accesorii, s'a sechestrat în ziua de 19 Februarie 1943 obiectele următoare: una bivoliță de 8 ani, una scroafă neagră cu alb evaluate la suma de Lei 15 000.

Pentru vânzarea acestor mobile se facează termen de licitație pe ziua de 16 Octombrie 1943, orele 14 p. m. la domiciliul următorului în comuna Vecerd, când mobilele de mai sus se vor vinde în licitație publică în numerar și în caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Agaita, la 28 Sept. 1943.

Delegat judecătoresc
V. ARMEANU

107 (1—1)

S'a pierdut, pe calea ferată dela Jidveiu la Blaj un LIVRET MILITAR, care sună pe numele IOAN BĂRĂBAȘ caporal, contingentul 1934, matricola 2469. Cine-l găsește, să-l prezinte titularului, la Teiuș Str. Ioan Corvin Nr. 5, în schimb primește remunerație Lei 1000. 106 (1—1)

Nu este Român Unit,
care nu citește

„UNIREA POPORULUI“